

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pred francoskimi volitvami.

Nove volitve za francoski parlament so določene na dan 20. avgusta in ker je sijamski konflikt srečno rešen, obrnila se je pozornost javnega mnjenja na volilno gibanje, ki od dne do dne silno narašča, prav kakor da bi se pri predstojajočih volitvah odločila oblika države, za kar pa nikakor ne gre. Francija je republika in kolikor je po človeški razsodnosti spoznati, ostane še dolgo vrsto let to kar je.

Dasi torej se pri predstojajočih volitvah ne bo odločevalo o usodi republike kot take, je volilno gibanje vendar jako zanimljivo. Število kandidatov je ogromno. Za 600 mandatov se je že doslej oglasilo nad 2100 kandidatov. Vsaka republičanska stranka je postavila skoro v vseh volilnih okrajih svoje kandidate, ker misli vsaka, da republičanom ni treba več solidarno postopati proti reakcionarjem raznih vrst. V ministerskih krogih se računa, da bodo pri volitvah izgubili monarhisti in boulangisti nad 60 mandatov, kar bi razmerje strank v parlamentu korenito premenilo. V bivši poslanski zbornici je bilo 390 republičanov, 156 monarhistov (royalistov in bonapartistov) in 30 boulangistov, a po računih vladnih krogov naraslo bo po bližajočih se volitvah število republičanskih poslancev na 450. Ako se odštejejo člani levega centra, kateri so iskreni prijatelji klerikalcev in malo zaenajljivi republičani, potem socijalisti, katerih utegne priti v zbornico okolu 30, ter radikalci, katerih število se pa bo izdatno skrčilo, imeli bi takojimenovani zmerni republikanci ali oportunisti okolu 300 glasov. To število zanesljivih glasov bi moglo zadoščati, da se organizuje trdna in disciplinirana večina, s katero bi bilo moči vladati.

Takozvana republičansko-radikalno-socijalistična stranka izdala je te dni svoj volilni oklic, ki pa je baš gledé najvažnejših vprašanj zelo nejasen in jako medel. Ta stranka, dasi ni v njenem programu kar nič socijalističnega, se posebno trudi, dobiti za svoje kandidate glasove delavca in zato ne črhne niti hesedice o načelu, za katero je velikanska ve-

čina francoskih delavcev uneta, o kolektivizmu, in sicer zato ne, ker se boji zamere pri tistih radikalnih meščanih, ki so naravni nasprotniki kolektivizma, in na katere stranka tudi računa. Tudi drugih velevažnih vprašanj se radikalci ne dotikajo, celo takih ne, za katera se ves narod zanima, na pr. vprašanja o privilegiju francoske banke, o poddržavljenju železnic itd. Radikalci so se omejili na nekatere občeuite fraze, zahtevajo premembo ustave, namreč odpravo senata, in ločitev cerkve od države, drugega bistvenega pa program ne navaja nič. Radikalni program zrcali vso zmedenost, ki je zavladata v tej stranki, od kar je padla nanjo senca panamskih škandalov. Nekdaj tako mogočni radikalci, ki so terorizovali zbornico in za kratak čas prouzročali ministerske krize, postali so pohlevni in ponižni, vedoč, da nimajo več za soboj naroda francoskega.

Tudi oportunisti, glavni steber dosedanjih vlad, so že obelodanili svoj volilni oklic. Večina tega oklica je posvečena polemiki z radikalci. Oportunisti očitajo radikalcem, da so preprečevali vsako plodno delovanje parlamenta, da niso nič pozitivnega storili in nasvetovali in se izkazali kot povsem nesposobne za vodstvo državne uprave, ter navajajo potem svoje politične in zlasti gospodarske namere. V političnem oziru so oportunisti podporniki sedanje na pol demokratične republike, v gospodarskem oziru pa stojé na stališču prouzročiteljev prve francoske revolucije in imajo povsem zastarela načela. O korenitih reformah, o odpravi senata, o premembi ustave, o državnosocijalnih podjetjih nečejo oportunisti nič slišati, prav kakor da je prva revolucija za vse večne čase rešila vse politične in socijalne probleme.

Pri predstojajočih volitvah bo zlasti boj mej tema dvema strankama odločilnega pomena za sestavo poslanske zbornice. Oportunisti imajo na svoji strani imovito meščanstvo, vrh tega jih podpira vlada, a v takih okrajih, kjer nimajo monarhisti in klerikalci toliko upliva in zaslombe, da bi zamogli stopiti na svoje noge, podpirali bodo oportuniste proti radikalcem. Ti imajo največ privržencev v vrstah malega meščanstva, a to pošteno, delavno

in štedljivo meščanstvo je izgubilo zaupanje v radikale, ker so bili zapleteni v panamske skandale in se je zato od njih oddaljilo. Oportunisti so bili sicer tudi v panamsko sfero zapleteni, ali ne v tisti meri kakor radikalci, niti na tako nečasten način in baš pri predstojajočih volitvah se bo pokazalo, kakšen upliv je imel panamski škandal na francoski narod in na politične razmere v državi.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. avgusta.

Državni zbor.

Poljski in nemški listi javljajo, da namerava vlada sklicati državni zbor že v drugi polovici meseca septembra in sicer zato, da more potem koncem meseca decembra sklicati deželne zbornice, seve če bo državni zbor v mesecih september, oktober, november in december zamogel rešiti državni proračun, kar pa ni prav verjetno. — „Linzer Volksblatt“, čegar napoved o razpustu državnega zbora je vzbudila toliko senzacije, priobčuje drug članek o tem predmetu ter pravi, da bo grof Taaffe na jesen moral razpustiti državni zbor, ker ne bo dobil potrebne večine za državni proračun, niti potrebne dvetretjinske večine za reorganizacijo domobranstva. — Po naših informacijah je tudi ta vest klerikalnega gorenje-avstrijskega lista povsem neosnovana. Za vojaško predlogo bode kakeršna koli, dobila bo vlada na vsak način in brez težav potrebno dvetretjinsko večino, ker bodo razven Mladočehov glasovali za njo vse druge parlamentarne stranke. Bizantizem in klečeplastvo je pri nas tako razvito, kakor nikjer in poslanci še ne črhnejo ne, kadar gre za „patriotične“ žrtve. — A tudi državni proračun ne dela grofu Taaffeu skrbij, kajti tisti hip, ko bi levičarji prestopili v opozicijo, glasovale bi izvzemši Mladočeh vse stranke za vlado, tako da bi ta imela gotovih okolu 180 glasov. „Linzer Volksblatt“ se je torej zopet urezal.

Nadškof Kohn kot politik.

„Narodni Listy“ pišejo: Pred nekaterimi dnevi zabeležili smo vest, da delajo visoki cerkveni krogi na to, da bi moravski klerikalci ustanovili nemško-češko politično stranko. Ta vest se sedaj potrjuje z raznih strani. Nadškof dr. Kohn deluje baje najbolj na to,

LISTEK.

Potopisne črtice iz Italije.

Spisal R.

I. Vesuv.

(Dalje.)

V začetku trga pred belo hišo se voditelj ustavi (konj zapelje sam na dvorišče) in izpiti je treba po jeduo butiljko domačega vina „za srečno pot ter na zdravje potovalčev in njegove rodovine“. Bolja vrsta vesuvskega vina se imenuje „lacrimae christi“, ki je sicer sladko ali premeško in ne posebno ugodnega okusa. Najpristnejše raste blizu nekdanjega samostana S. Salvatore, $\frac{1}{4}$ ure nad Resino in 537 m nad morjem. Sedaj je tu krčma, kjer se potovalci ustavljajo in okrepčajo, kakor pri beli hiši. Voditelj vzame seboj tudi jedno ali več butilj, katere potovalci izpijé vrh Vesuva. Do bele hiše (okoli 500 m nad morjem) je Vesuv še sedaj s trto obrasten, čeravno so nasadi zelo poškodovani in je mej njimi mnogo golih, s pepelom posutih mest. Na nekaterih krajih so prebivalci obupali nad vinogradi ter nasadili rajše bore; po drugod pa so se v zadnjem času zopet osrčili in zasadili mlade trte. Nad belo hišo raste le visoko grmičje, podobno našemu olševju. Tamošnji prebivalci ga imenujejo „altane“ in

rabijo njegova stebila za količje v latnikih. To grmičje vzpenja se po rebrih še precej visoko navzgori, po žlebinah pa je sam črn pepel. Nad grmičjem rastejo še posamezne bodeče čuške, ki so najbolj podobne ginestri.

Po obronku Vesuva ni nobene prave poti, nego konj stopa navzgori, koder se mu bolje zdi. Tu pa tam zapazimo posamezen večji kamen, katerega je nekdanj Vesuv izbruhnil. Kmalu potem se nam prikaže toki strjene lave (zlasti oni iz l. 1822), čez katere stopajo konji le s težavo. Tako prispemo na gori omenjene „piane“ in po njih se zasučemo bolj proti zahodu, nad mesto Torre del Greco. Kmalu pridemo pod strm stožec in konji se ustavijo pri mali staji brez strehe (40 minut od bele hiše). Tu treba stopiti doli in potem še debelo uro peš iti. Obronek je tu zelo strm in pot težavna, ker se pod nogami vedno drsi in se včasih naredi jeden korak naprej, a tri nazaj. Večkrat se lazi čez neukretne črepinje strjene lave, ki se nič kaj ne priležejo ne čevlju ne nogi. Tu ne najdeš niti najmanjšega sledu kake bilke ali kake žive stvarice: vse je pusto, otožno, otrpnelo in mrtvo. Z veliko težavo prispemo do roba žrela, kateremu se pa le z veliko nezaupnostjo približujemo, ker že od daleč čujemo njegovo zamolklo tulenje, bolešno zdihovalje in podzemeljsko bobnanje. Vzdigajoči dim ter kaka

mala erupcija kamenja in pepela nas opominjata, kako blizu smo nevarnosti. Ali voditelj nam veleva srčnost, nas spodbuja in takorekoč prisili stopiti na rob žrela. Ta rob je zelo ozek, nikjer meter širok in zato zelo nevaren. Ker se človeku lahko v glavi zavrti, potegnejo ga koj nazaj, jedva je dobro pogledal v strašansko žrelo. Poleg voditelja so namreč tudi italijanski redarji vedno pri žrelu, da pazijo na tujce, ki ne slutijo bližaje nevarnosti. Pripetilo se je že večkrat, da je kdo v žrelo padel in tako žalostao poginil.

Vesuv ima sedaj dvoje žrel, staro in novo. Staro žrelo („cratero centrale“) je široko v premeru okoli 200 m in nad 150 m globoko. Iz njega se vzdiga skoro neprestan dim, a ogenj se le redko v njem vidi in samo po noči. Čez dan se opaža tudi neko svetlikanje, ali to je le odsev goreče lave. Ako je vreme megleno, se ne vidi nič v žrelo. Rob tega žrela se vedno spreminja glede oblike in višine. Sedaj se ne sme po njem hoditi okoli in okoli žrela. Navpična stena strjene lave deli veliko žrelo od malega („cratero nuovo“), za katero je treba voditelju posebej plačati, kdor ga hoče videti. Razgled z Vesuva je seveda veličansk in nepopisljivo krasen bodisi na Kampanjsko ravnino, bodisi (in zlasti) na zaliv napoljski ter v njem ležeče otoke. Ali le redkokomu se posreči uživati ta razgled, ker

da bi se češki klerikalci ne oklenili nobene obstoječih strank, nego se z moravsko-nemško duhovščino združili v jedno jedino versko-politično stranko brez vsakeršne narodnostne barve. Tako se je nadškof že izrazil napram neki deputaciji duhovnikov, kateri so ga prosili dovoljenja za sklicanje moravskega klerikalnega shoda. Nadškof ni tej nameri ugovarjal, toda s pogojem, da ta shod nikakor ne sme imeti češko-narodnega lica, ter je pri tej priliki povedal, kako si on misli razvoj klerikalne stranke na Moravi.

Pasivne kronovine.

Pri vsaki umestni ali neumestni priliki čitamo v nemških listih „schlager“ o pasivnih kronovinah v naši državi polovici in navadno se imenujejo Gališka, Bukovina, Dalmacija in Istra. Te dežele pa prav za prav niso pasivne, kakor druge ne. Z dohodki iz teh kronovin se prav lahko pokrivajo vsi upravni stroški — samo v Bukovini znaša deficit 3000 gld., v Dalmaciji pa 7000 gld. Pravilica v pasivnih kronovinah je nastala po krivih premislah. Računalo se je po velikosti in številu prebivalstva, kolikor bi morala vsaka dežela plačevati vrh svojih upravnih stroškov še za vojsko in za državne dolge, in če faktični dohodki ne pokrivajo te svote, razupila se je dotična dežela kot pasivna. Ako bi se vojska primerno reorganizovala in zlasti ako bi Madjarska morala plačevati primerno svoto za vojsko in za državne dolge, potem bi kmalu dežele nehale, biti pasivne, ker bi jim ne bilo treba plačevati namesto Madjarov.

Vnanje države.

Srbski korespondenčni urad.

Srbska vlada je sklenila ustanoviti samostalen korespondenčni urad, kateremu bode naloga obveščati slovanske in druge inozemske liste o srbskih razmerah. Beligranski „Odjek“ nas poučuje, kaj je srbsko vlado k temu koraku prisililo. Imenovani list piše: Dunajski c. kr. brzojavni korespondenčni bureau zlorabil je zadnji čas svojo avtoriteto, katero mu v sosedni monarhiji kakor izven njenih mej v Evropi jamči njega poluuradni značaj, da je razširjal zlobne laži o razmerah v naši domovini. Ne gledé na druge izmišljotine, katere je ta urad že prej razširil, naj omenimo te zadnje laži o ministerski krizi v Srbiji in o dferencah mej vlado in skupščino glede na obtožbo prejšnje liberalne vlade. Mislimo, da ni treba posebe naglašati, v kakem nesoglasji je tako delovanje c. kr. agencije z onimi zagotovili prijateljstva, s katerimi nas pri vsaki priliki tako galantno obsipajo na Dunaji in v Pešti in tudi z onimi obziri, katere so neodvisne države dolžne druga drugi.

Rusija in Nemčija.

Carinska borba mej tema državama je sedaj izključni predmet novinarskim razpravam. Zlasti zanimivo je to, kar piše Bismarckovo glasilo „Hamburger Nachrichten“: „Slabe konsekvencije trgovinskih pogodb z Avstrijo in Italijo se še niso vse pojavile. Reči se sme, da bi ne imeli trpeti škode, katero prouzroča carinska borba, ko bi Nemčija s svojo popustnostjo napram drugim državam ne bila Rusije napotila, da je zahtevala posebnih koncesij. Avstrija še ne misli na to, da bi gledé ponudene jej ugodne trgovinske pogodbe z Rusijo stavila pogoj, naj se Rusija porazume prej z Nemčijo. Narobe, Avstrija gleda pri tej borbi mej Nemčijo in Rusijo na svoj dobiček. Uvod nemško-avstrijske trgovinske pogodbe določa pač, da bi morale pri trgovinskih konfliktih zavezne države se mej soboj podpirati, ali ta določba je tako neprecizna, da se nje neupštevanje ne more imenovati kršenjem pogodbe. Prepuščeno je torej Avstriji raz-

sodba, ali se zmatra za vezano ali ne, in ni dvoma, da se bo odločila za poslednjo eventualnost. Tega jej tudi ni zameriti. Ruska diplomacija je jako srečno operirala, ko je preprečila, da ni Avstrija stopila na stran Nemčije. Avstrija bo izgubila Nemčije v takih kot dobiček v svoj žep. Ali ima carinsko-trgovinska zveza mej Avstrijo in Rusijo tudi kako politično podlago, ni še moči spoznati, vsekakor pa bo odstranjenje nemške industrije z ruskih trgovšč in nje nadomeščenje z avstrijsko industrijo še bolj ohladilo simpatije Nemcev za nemško-avstrijsko zvezo. — Ko bi se to le zgodilo! Še hvaležni bi bili Nemcem!

Dopisi.

Iz logaškega okraja, 1. avgusta. [Izv. dop.] (Okrajna učiteljska konferencija v Planini in ljudskošolske naše knjige; „Grazer Tagespost“ — denuncijantinja; Zavezino zborovanje v Mariboru.) Včeraj se je vršila okrajna učiteljska konferencija v Planini, koje so se udeležili malone vse učiteljske moči našega okraja; mej njimi tudi nekaj duhovnikov. Počastila sta sejo tudi domači župnik Podboj ter dobroznani zdravnik Majer, ki je tudi ud okrajnega šolskega sveta Logaškega.

Ne bodem o posameznih točkah poročal obširneje, ker to spada bolj v učiteljski list; vendar nekaj vrstic napišem, s katerimi se nadejam ugoditi čestitim čitateljem, saj je učiteljstvo važen faktor narodne prosvete, ki zanima vsacega izobraženca.

Konferencija je trajala od 9. ure zjutraj do polu 2. popoldne. C. kr. okrajni šolski nadzornik prof. Vilibald Zupančič je volil svojim namestnikom g. nadučitelja Benedeka, zapisnik sta pisali dve gđ. učiteljici. Objavivši nekatere važnejše uradne določbe referuje g. nadzornik ob opazkah svojih pri nadzorovanju šole v tekočem šolskem letu. V obče je z učiteljstvom prav zadovoljen in želi, da bi ono tudi v prihodnje tako uspešno delovalo. Nadučitelja Ribnikar in Likar sta lepo poročala o predmetu „Šolska delarna kot učno in vzgojevalno sredstvo“; iz njihovih poročil se je vsak prepričal, da je šolska delarna velekoristna naprava in ne — „moderni švindel“. Izvratno je rešil svojo nalogo nadučitelj Božič, poročajoč, „kako naj učitelj razširja ljubezen do domovine in materinega jezika“. Pohvalno moram omeniti tudi stremljenja slavne konferencije po tem, da bi dobili dober podroben učni načrt za računstvo ter bi se ljudskošolske čitanke prenašale takó, kakor to zahteva duh časa in moderna pedagogika. Vsa čast naučnemu ministru, ki je pred kratkim ukazal revizijo ljudskošolskih učnih knjig. Uprav škandalozno je, koliko tiskovnih pogreškov se je vteplotos v naše čitanke! Pa tudi stvarnih in slovniških pogreškov niso povsem proste naše čitanke. Po mojih mislih bi morale naše čitanke imeti več takega gradiva, ki meri na izobrazbo — srca! A kaj se nam ponuja zdaj? Premalo je pesmij in poevstij, ki bi ustrezale gori omenjenemu namenu! Večina beril neguje — realije. Prav je, da se tudi ljudskošolska mladina uči realij, a le do neke meje; kar se n. pr. ponuja v „III. Berilu“ iz zemljepisja, je očitvidno neprebavna kost za naše

malčke! Non multa, sed multum! Namesto da se naše čitanke polnijo s takim neprebavnim gradivom, vzprejmo naj se v nje poljudnejši sestavki iz realij, pa dobre pesmi in povesti, boljše, nego jih nahajamo v njih sedaj!

Toliko v — premislek!

Po konferenciji smo se zbrali k skupnemu obedu pri g. Lavriču, ki nam je postregel z dobrimi jedili in priatnim doletjem. Zavladalo je občno veselje. Napitnice so se vratile zaporedoma druga za drugo in navdušenje je raslo bolj in bolj. Imeli smo tudi prav dobro „Tafelmusik“; spreten harmonikar iz Trsta je namreč spremljal svoje melodije s karakterističnim zvižganjem, ki je bilo podobno slavčevemu petju. Kdo bi zategadelj zameril mladim parom, ki so se ob nežnih glasih lepega valčka zazibali po sobani? — Da nam ta lepi dan še trajneje ostane v spominu, sprejeli smo povabilo navzočnega fotografa iz Postojine ter se skupno dali — fotografovati.

Brezzoba Graška tetka, alias „Grazer Tagespost“ piše dne 28. julija v svoji 306. št. pod zaглаvjem „Slovenisch-Croatisches“ ob izletu našega učiteljskega društva v hrvaški Prezid na prav nesramen način. Skoro ne verujem, da je „obskurni skribent“ pisal one vrstice na hrvaških tleh, nego tam le v beli Ljubljani je najbrže jeze zeleni nemškutarček dal duška svoji jezici. Jasno je, da mu je bil namen le ta, denuncirati krajnega šolskega nadzornika Dubravčiča in „tistega gospoda iz Begunj pri Cerknici“. Toda ta dva gospoda se za junaško delo te nemškutarske nizke duše toliko zmenita kakor za lanski sneg, v svesti si, da nista govorila ničesar, kar bi bilo kaznjivo ali neresnično! Toliko v odgovor čenčurasti Graški tetki!

Peta skupščina „Zaveze slov. učiteljskih društev“ se bode vršila v Mariboru od 16.—18. avgusta. Nadejati se je, da bode udeležba ogromna, ker so na dnevnem redu važna predavanja. Tudi iz našega okraja pojde nekaj učiteljev tja; ob povratku mislijo nekateri iti preko Koroške, kar je hvale vredno, ker na tak način si lahko ogledajo nebanje in dejanje mukotrpnih, a žilavih koroških Slovencev.

Domače stvari.

— (V Maribor dne 6. avgusta!) Tako naj se glasi naš odgovor na nesramne ovire, katere skušajo nekateri zagrizeni nasprotniki slovenstva delati nedolžni pevaki slavnosti, ki se bode vršila v nedeljo na skrajni naši jezikovni meji proti severu. Kdor le malo čuti narodno, veseli se tega dneva in gotovo se bo udeležil slavnosti. Poleg vrlih pevki, našega ponosa, in pevcev slovenskih, združil bode dan 6. avgusta mnogo odličnega narodnega občinstva na meji naše slovenske zemlje, kjer se hočemo naslajati nad milimi zvoki prekrasnih pesmi slovenskih. Pokazati hočemo mirnim in poštenim Mariborčanom, da smo preverjeni, da bodo vsa hujskamja nekaterih zagrizencev imela isto tako malo uspeha, kakor pred tremi leti, ko se je v najlepšem

ima Vesuv navadno še bolj gosto kapo, kakor dolenski polharji. Pa saj razgled ni glavna stvar pri Vesuvu!

Še bolj zanimivi od žrela so izvirki goreče lave v Atrio del cavalo. K tem se pride od zgoraj omenjene staje na konjih naravnost proti zahodu do spodnje postaje žične železnice (20 minut hoda). Tukaj je večja pokrita staja za konje in čakališče za vozove. Od tod se mora dalje peš iti poševno gori nad meteorološkim opaževališčem. To opaževališče („osservatorio“) se vzdiga na malem Vesuvovem kuciju 560 m nad morjem in je bilo sezidano l. 1844 prav trdno in ukusno. Pri vходу se vidi spominska plošča onih dvajset oseb, katere je lava podsula l. 1872. V pritličnih prostorih se nahaja zbirka vulkanskega kamenja, v osemvoglati sobi pa stroj, ki naznanja potrese in drugi stroji za opazovanje podnebnih sprememb. Sedaj vodi to opazovališče prof. Palmieri. Od tod se naznanjajo bližajoče se erupcije, zlasti pa raznim voditeljem, kedaj se ne sme na Vesuv. Poleg opazovališča stoji tudi kasarna za italijanske redarje („karabinieri“).

Visoko gori nad opazovališčem začnemo vzpenjati se po skalah in nevkretni skorji ohlajene lave tje proti Sommi. Po tri četrt ure trajajoči (od železnice) težavni hoji prispemo naposled do zelo razoranega in razpokanega mesta, katero imenujejo Italijani „vragovo kraljestvo“. Ravno pred nami

štrle gola rebra strme in škrbinaste Somme. Vender se je prijel nekaj rastlin in grmičja celo teh skalnatih reber, da niso videti tako strahovita. Od daleč že zapazimo, kako puhti dim na več krajih izmej otrpnjene lave. Tla prihajajo vedno bolj vroča in žveplena para nam vdari pod nos. Ko pridemo prav blizu teh solfatar, opazimo več malih stožcev, tako velikih, kolikoršne so senene lonice, iznad katerih se veselo suče sivkasti dim, kakor nad cevjo kake parne žage. Nekateri stožci so pa že popolnoma dogoreli in iz njih se ne dviga več dim. Pri gorečih stožcih pa je vse polno razpok in špranj, iz katerih fušči neprenehoma rumena para. Ako vržeš kos papirja v te razpoke vžge se takoj. Vsa lava okoli in okoli je posuta z drobnimi žvepleni kršci, ki se kaj lepo blesketajo. Pod zemljo se čuje neprestano vrenje in šumenje, ki pa večkrat kar najedenkrat potihne in tudi žveplena para ponehuje. To je znamenje, da se je lava znižala in da bode začel kateri drug stožec delovati, iz katerega se močno kadi.

Nekoliko pod omenjenimi stožci se vali lava na dan in sicer iz raznih razpok. Njena barva je črno-siva, tvarina pa podobna gostemu močniku ali prav mehku testu. Ta tvarina se vali počasi navzdol, kakor bi tekla prav gosta gnojica izpred kakega hleva. Čez osem ali deset dni se ohladi na površji, ali od znotraj ostane vroča še po več me-

secev. Včasih odteče notranji stržen kakor po kaki cevi in tedaj se vdere zgurenji strop ter se prikaže lavina struga kakor poluokrogli žleb. Če se pa vsa tvarina lave na mestu strdi, tedaj je njena skorja podobna namočenemu hodničastemu platnu ali pa mokrim zvitim vrvm na ladijah. Tu pa tam je napravil zajeti zrak kako praznino in če se nad njo skorja vdere, tedaj je površje lave podobno trdemu, luknjičastemu kruhu. Vesuvova lava je bazaltična (obsega augit, leucit in miko) ter se na zraku v kratkem času tako razkroji, da ne ostane od nje drugo, nego železni oksid in sadra. Izhlajajoča para ima v sebi mnogo vapnenčeve kisline.

Težko se je nagledati tega prizora in ločiti se od kraja, kjer se tako blizu opazujejo najskrivnejše prirodne sile. Voditelj ti napravi tu razne eksperimente, skuha ti jajce ali speče krompir brez drv, vode in ognja! Najrajše ti napravi kak odtisek iz lave, to je s palico vzdigne nekoliko tekoče lave na stran in vtisne potem v njo kak malo vreden denar, kako svetinjo itd. Ali treba je precej časa, predno se lava toliko ohladi, da jo lahko seboj vzameš. Zato jo navadno pomoči z vinom, ker druge tekočine tu gori ni. Tik kipeče pare in tekoče lave izpijejo se ostanki seboj prinesenih butelj; še jedenkrat se ozremo okoli in okoli, doli na Napolj in tje gori na Vesuv, pa hajd veselo navzdol!

(Dalje prih.)

redu vršila pevska slavnost in da se ne bojimo zlobnih klevetnikov. Na veselo svidenje torej v nedeljo v Mariboru!

— (Slavnostna znamenja) za pevsko slavnost v Mariboru se bodo dobivala pri posebnem vlakcu, in sicer z napisi Ljubljana, Litija, Hrastnik, Loka in Krško na trobojnem traku. G. Pavlin oskrbi tudi še druge napise, ako se mu to naznani pravočasno. Na Pragerskem stal bode vlak 15 minut, da se potovalci lahko okrepijo. Tam se pridruži vlaku vrlo Ptujsko pevsko društvo z godbo.

— (Nepotrjena konfiskacija.) Kakor smo tudi mi poročali, je c. kr. državno pravdnništvo konfisciralo 13. številko „Rodoljuba“ z dné 1. julija t. l. zaradi konca članka „Kam jadramo!“ — Deželno sodišče v Ljubljani pa te konfiskacije ni potrdilo in tudi višje deželno sodišče v Gradcu je zavrglo pritožbo državnega pravdnništva zoper sklep I. sodišča. Vsed tega bo „Rodoljub“ v svoji jutrišnji številki priobčil dotični odstavek članka, v katerem je državno pravdnništvo hotelo zaslediti prestopke zoper varnost česti po §. 488. k. z. gledé na osebo g. knezoškofa Ljubljanskega. Uredništvo „Rodoljuba“ zahtevalo bo sedaj od slavnega c. kr. državnega pravdnništva povračilo stroškov druge izdaje. Konečao opozarja nas uredništvo „Rodoljuba“ tudi na to, da se mu je odločba višjega deželnega sodišča intimirala v nemškem jeziku, kar gotovo ni pravilno.

— (Skrajna impertinentnost nemškega skribenta.) Zadnjič poročali smo, kako je celó „Neue freie Presse“ čutila obvezano se, pojasniti nezgodo dra. Noe-ja poslovičnega se od Ljubljane ter konstatovati, da je nezgodo zakrivil jedino Noë sam. Sedaj pa se je oglasila ta bivša „Eintagsfliege“ našega uradnega lista sam v „Neue freie“ skušajoč si z nesramnim sumničenjem svojih sopotnikov ohraniti venec narodnega „mučenika!“ Na dolgo in široko namreč razklada, kako je po nepotrebnem lezel na takozvani kondukterski sedež, da je potem zaspal in v spanji padel raz stopnice ter priletel z glavo v stekleno okno vagona. Potem pa pristavlja doslovno: „Der alsbald herbeigerufene Sanitätsrath Mayrhofer glaubte übrigens ausser den Schnitt- noch eine oder mehrere Stichwunden constatiren zu können.“ Namen tega pristavka je jasen in dokazuje, da skribent Noë, kateremu je v Ljubljani tako hitro odklenkalo, ni zaslužil naše delikatnosti. Mi smo bili namreč toli delikatni, da dosihdob nismo povedali pravega uzroka Noejeve nezgode, katerega pa sedaj v očigled označeni impertinentnosti ne bomo več zakrivali. Dognano je namreč, da je bil Noë, odpotujoč iz Ljubljane, pijan, kakor kak gorjanski pastir na žegnani in da je v svoji grozni pijanosti zlezal po noči na kondukterski sedež, zgubil ravnotežje, ter po stopnicah navzdol priletel z glavo v okno. To je torej cela resnica in sedaj avstrijskim Nemcem le še častitamo k temu njihovem mučeniku, ki se je menda pri ciganih učil značajnosti in resnicoljublja.

— (Abiturijentska veselica) hrvatskih in slovenskih abiturijentov srednjih šol vrši se danes in jutri v Zagrebu. Danes zvečer je slavnostni komers v streljani, jutri ogledali si bodo gostje mesto, galerijo slik, muzej itd., ob 2. uri popoldne bode skupni obed in potem izlet v Maksimir. — Slovenskih abiturijentov naznanjenih je kakih 50 iz raznih krajev. Danes zjutraj položili so hrvatski in slovenski abiturijenti v Mirogoju venec na grob Stanka Vraza.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: V Cerknici nabrala je 13 kron gosp. Fani de Schiava v tamošnji čitalnici; darovali so po 2 kroni: gg. Al. Pogačnik, Fr. Šerko in Ant. de Schiava; po 1 krono: gđe Ant. Poje, M. Hočvar, M. Debevc, gg. Ferdo Juvanc, Ant. Kravanja, Jernej Kušlan in Ant. Moro. — G. Fr. Avčin, dijak na počitnicah in gđe Marija Avčin v Trnju pri Št. Petru vsak 1 krono. Skupaj 15 kron, katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Včerajšnji Sokolski „jour-fixe“) bil je prijeten dokaz, kako žive simpatije uživa društvo, kajti občinstva bilo je izredno veliko. Zbava bila je jako živahna in smo čuli zopet nekoliko prav krepkih govorov, poudarjajočih idejo so-

kolstva, narodnega poguma in odločnosti, ki naj bi se širila povsod. Imenom odbora pozdravil je Sokole in goste tajnik dr. Kušar, posebno gospo Murnikovo, ki je pri vsesokolski slavnosti sodelovala tako požrtvovalno in g. ces. svetnika Murnika ter obilo navzoče dame. Potem je naznanil odbornik F. Krsnik imena zmagovalcev, katerim so se prisodila darila za najboljše telovadne vaje pri vsesokolski slavnosti in so se razdelila darila. Prvo darilo, srebrn pisalnik, se pošlje v Zagreb g. Muževiću; drugo darilo, srebrno tobačnico, dobil je član Ljubljanskega Sokola g. Kavčič; tretje, čašo s posrebljenim pokrovom g. Vernik, član Ljubljanskega Sokola in četrto darilo, srebrom okovani vrč, član Celjskega Sokola dr. Tominšek. Dalje se je naznanilo, da sta imenovana predtelovadca gg. Kavčič in Preatoni. „Celjskega Sokola“ zastopnik dr. Treo je navdušeno nazdravil Ljubljanskemu Sokolu in ideji sokolstva, dr. Triller pa istotako vrlému Celjskemu Sokolu. Pevsko društvo „Ljubljana“ je tudi včeraj prav vrlo podpiralo Sokola, kakor vselej in pelo več zborov, ki so bili vzprejeti z živahnim odobravanjem. Društveni tamburaški zbor je razveselil občinstvo s prav točnim sviranjem in smo čuli več novih skladb, mej katerimi je posebno ugajala „Podoknica“ iz „Teharskih plemičev“. Na burno zahtevanje morala se je ponavljati in je g. J. Noll zapel dve kitici z spremljevanjem tamburaškega zbora. Tako je društvo povsem z svojimi in prijateljskimi močmi priredilo prav prijeten večer in pokazalo, da na vse strani krepko izpolnjuje svojo nalogo. Dne 13. t. m. udeležil se korporativno slavnosti tridesetletnice čitalnice v Kranji.

— (Vabilo na veliko vrtno veselico,) katero priredi pevsko društvo „Ljubljana“ v nedeljo dné 6. avgusta 1893 na Virantovem vrtu. Godba slav. domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Program godbi: 1. Koračnica. 2. Kreutzer: Overture k operi „Ponočni tabor v Granadi“ 3. Strauss: Doctrinen, valček. 4. Schinzel: Fantazija o ruskih pesmih. 5. Kafka: „La Valentine“, polka franc. 6. A. Förster: „Kranjska slavnostna koračnica“. 7. Král: „Coloseum“, polka mazur. 8. Schinzel: Potpourri slovenskih pesmij. 9. Titel: Overture k operi „Der Königslieutenant“. 10. Wagner: „Universitäts-Ball Tänze“, valček. 11. David: Potpourri koračnic. 12. Glöisner: „Gazela“, galop. Vspored petju: 1. A. Förster: „Sokolska“. 2. I. pl. Zajc: „Zrinski Frankopanka“. 3. Esenhut: „Ustaj rode“. 4. Čveterospev. 5. Dr. B. Ipavic: „Slovanska pesem“. 6. Bendl: „Svoji k svojim“. Vstopnina 20 kr. za osebo, čestiti podporni člani in otroci so vstopnine prosti. Začetek veselice ob 7. uri zvečer. V slučaju neugodnega vremena preloži se veselica na torek dné 15. avgusta t. l. — Kegljanje za dobitke je vsak dan od 1. ure popoldne naprej. Zaključilo se bode dne 6., oziroma 15. avgusta t. l. ob 11. uri zvečer. Dobitki so: I. dobitok 30 kron. II. dobitok 20 kron. III. dobitok 10 kron. IV. dobitok 6 kron. V. dobitok 4 krone. VI. dobitok 6 kron za največ serij. VII. Šaljivi dobitok za največkrat vseh devet. Serija treh lučajev velja 10 kr. K obilni udeležbi vabi najljubdeje odbor.

— (Na Ljubljanskem učiteljski) bilo je v minulem letu 82 gojencev v 4 razredih. Za višji razred sposobnih je bilo 53, nesposobnih 9, drugi delajo ponavljalni izpit po počitnicah. V 2. in 4. letniku ženskega učiteljskega je bilo 91 gojenk, povoljni uspeh jih je imelo 85, ponavljalni izpit jih dela 5, neizprašani je ostala 1. V vadnici, ki je združena z učiteljskim in ima po 4 razrede, bilo je 115 učencev in 132 učenk. Tečaj za otroške vrtnarice je obiskovalo 10 gojenk, skušnje za učiteljice ročnih del je delalo 11 privatistinj, za otroške vrtnarice pa 12 privatistinj.

— (Na tukajšnjem zavodu za porodstvo) delalo je stroge izpite v slovenskem jeziku 15 kandidatinj in je bil uspeh prav dober. Z odliko je naredila izpit 1, prav dobro 5, dobro 5, in povoljno 4. Novi tečaj v nemškem jeziku se prične dne 1. oktobra.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 23. do 29. julija Novorojencev je bilo 13 (= 21.32 ‰), umrlih 15 (= 24.44 ‰), mej njimi so umrli za jetiko 1, za vnetjem sopilnih organov 1, za želodčnim katarom 3, za različnimi boleznimi 10. Mej umrlimi bili so tuji 4 (= 26.6 ‰), iz zavodov 8 (= 53.3 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so obboleli: za ošpicami 13, za škrlatno 1, za dušljivim kašljem 1, za hripom 5.

— (Nemška usiljivost) Zloglasni Celjski tiskar, založnik umazane „Vahtarice“, Johann Rakusch, sovraži in zaničuje sicer vse, kar je slovenskega, samo na slovenski groš prež, kakor hudič na dušo in ga popade, kjer ga vidi. Tudi pri nas na Kranjskem usiljuje svoje izdelke in časih se mu res posreči, da dobi kupca. Taka žrtev je na primer restavrater g. Fischer v Kamniku. V tej restavraciji, v kateri se vrši toliko narodnih veselic, dobivajo gostje račune zapisane na listek, na čegar jedni strani se čita samo v nemškem jeziku „Restauration Fischer in Stein“ — „Bitte umzuwenden“, na drugi strani pa reklama za Joh. Rakuscha. Ker smo osvedočeni, da so bili ti listki gospodu Fischerju usiljeni, ga opozarjamo, da je za Slovence naravnost žaljivo, če se mu daje račun na listku, ki ima samonemški napis in vrh tega še reklamo za jednega Johanna Rakuscha.

— (Iz Črnomlja) se nam piše: Čitalnica naša, ki pod novim predsedništvom kaj vrlo napreduje, priredila je v korist društvene blagajnice kegljanje na dobitke, ki je dobro uspelo, tako da ostane društvu precej lepa svota. Kegljanje zaključilo se je 23. julija s prav živahno vrtno veselico. Žal, da je vreme nekoliko nagajalo. Mešani in moški zbori, koje je z znano spretnostjo vodil predsednik gospod Julij Bučar, so jako dopadali, tako da so se morali na splošno željo ponavljati, tako dovršeno so se peli. Med posameznimi točkami in po izvršenem programu svirala je jako dobro naša mestna godba, mladi svet pa se je sukal v veselem plesu do ranega jutra. — Omenjeni dan zapustil je naše mestece učitelj g. Lavrencij Perko. Služboval je pri nas 3 leta, ter si pridobil mnogo prijateljev. Bil je vester učitelj, marljiv čitalnični tajnik, značajan in neupogljiv narodnjak, ter prijeten društvenik. Bog ga živi!

— (Šolska poročila.) Na štirirazredni ljudski šoli v Krškem bilo je koncem šolskega leta 229 učencev in učenk. Višja razreda III. in IV. imela sta po dva oddelka. Slovensko govorečih je bilo 208 učenk in učencev, slovensko-nemški govorečih 21, vere so bili vsi rimsko-katoliške. V Krškem jih je stanovalo 116, zunaj Krškega 113. Za višji razred sposobnih je bilo 144, nesposobnih 77, neizprašanih je ostalo 9. Poučevali so nadučitelj in šolski vodja in nadzornik g. Fran Gabršek, 1 katehet, 2 učiteljici in 1 učitelj. — Obrtno nadaljevalno šolo je obiskovalo v dveh razredih 44 učencev, pripadajočih 13 raznim obrtnim, po narodnosti 42 Slovencev in 2 Hrvata, po veri vsi rimski katoliki. Povoljni uspeh jih je imelo 29, nepovoljni 8, izstopilo je 7. Poučevali so vodja, 1 katehet in 4 učitelji iz (mečanske šole). Na čelu letnega poročila je članek „Naša šolska delarna“ spisal Flor. Rosman. — Na štirirazredni ljudski šoli v Vipavi je bilo koncem šolskega leta 244 učencev in učenk. Za višji razred sposobnih je bilo 163, nesposobnih 75, neizprašanih 6. V ponavljalni šoli jih je bilo 65, dober uspeh jih je imelo 33, nepovoljen 32. Poučevali so nadučitelj in vodja g. Anton Skala, 1 katehet, 2 učitelja in 1 učiteljica. Letno poročilo prinaša na čelu članek „Staršem“, napisal K. Wider. — V štirirazredni dekliški ljudski šoli v Kranji je bilo koncem šolskega leta 99 učenk, povoljni uspeh jih je imelo 75, nepovoljni 23, neizprašani je ostala 1. Zdravstvene razmere niso bile posebno ugodne, vender se šola ni zaprla. Poučevali so nadučiteljica in voditeljica g. Franja Jugovic, 2 kateheta in 3 učiteljice.

— (Razpisane službe.) Pri okrožnem sodišču v Ljubnem (Leoben) izpraznjeno je mesto deželnosodnega svetnika z dohodki VII. plač. razreda. Prošnje do dné 17. avgusta pri predsedstvu tamošnjega okrožnega sodišča. — Pri višjem deželnem sodišču v Gradcu je razpisano mesto svetniškega tajnika. Prošnje do 16. t. m. pri predsedstvu. — Pri okr. sodiščih v Ptuj, v Laškem trgu in v Beljaku izpraznjena so mesta sodnih pristavov. Prošnje za prvi dve službi do 18. t. m. pri predsedstvu okrožn. sodišča v Celju, za tretjo do 16. avgusta pri predsedstvu deželnega sodišča v Celovci.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

(Izseljevanje v Ameriko.) Prvi teden meseca junija izselilo se je v Ameriko iz Ogerskega 4537 ljudi, prvi teden meseca julija pa 3858, torej v samo dveh tednih 8195 ljudi. Iz Avstrije izselilo se je v istem času 13.275 ljudi.

(Samomor v cerkvi.) V frančiškanski cerkvi v Pragi obesil se je v ponedeljek opoldne cerkovnik na vrvi mrtvaškega zvonca zaradi domačega prepira. Čuden samomor prouzočil je velik hrup in je na stotine ljudi prihajalo v cerkev, da bi „za spomin“ dobili košček vrvi.

(Požar v tovarni.) Znana tovarna za izdelavanje bombaža v Pottendorfu, najstarejša svoje vrste v našem cesarstvu, zgorela je popolnoma. Škoda je ogromna. Ponesrečil ni pri požaru nikdo.

(Razžaljen konj.) Neki kanonir pri pruskih gardnih topničarjih obsojen je bil na tri ure orožne vaje, ker je nekega konja razžalil s — psovko. Imenoval ga je namreč svinjo in to je raztogotilo njegovega stotnika, ki zahteva, da se kraljevskim konjem ne sme kratiti čast, ki pa nikdar ne sliši, kadar fini nemški častniki obkladajo vojaške z najraznovrstnejšimi zoologičnimi imeni. Pač čudna dežela, tista Pruska!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 4. avgusta. Pri včerajšnji državnozborski volitvi v lipniškem okraju izvoljen Morre s 654 glasi proti Pistorju, kateri je dobil 364 glasov.

Praga 4. avgusta. Sredi meseca septembra se snidejo fevdalni veleposestniki na zaupen pogovor.

Grodek 4. avgusta. Gališki dragonski polk št. 11. slavi danes petdesetletnico, odkar je cesar imetnik njegov. Cesar poklonil 12000 goldinarjev za podčastniško ustanovo.

Carigrad 4. avgusta. Izmej 17 Armencev, v Angori na smrt obsojenih, sta bila dva iztirana, deset obsojenih na osem let posilnega delovanja, 24 na manjše kazni, pet pa je bilo obglavljenih, dasi so velesile v njih korist intervirale.

Berolin 4. avgusta. Tukajšnji listi potrjujejo naznanilo Bismarckovih „Hamburger Nachrichten“, da je Italija, hoteč si zavarovati eventualni izstop iz trojne zveze, sklenila posebno pogodbo z Rusijo.

Madrid 4. avgusta. Parlament zaključil včeraj poletno zasedanje.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica v Radovljici ima svoj izvanredni občni zbor dne 13. t. m. ob 3. uri popoldne v restavraciji g. Ivane Klinarjeve v Radovljici s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo ravnateljstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Volitev ravnateljstva. 4. Volitev nadzorstva. 5. Razdelitev čistega dobička. 6. Slučajnosti.

— Razstava in premijiranje prašičev. Kmetijska podružnica Novomeška namerava prirediti letošnjo jesen razstavo prašičev v Novem Mestu ter pričakuje le še, da se ugodno reši predlog, ki ga je stavila v tem oziru glavnemu vodstvu. Svinjoreja postala je posebno važna za Dolenjsko sedaj, ko se bliža čas otvoritve železnice, ki bode izdatno pospeševala izvažanje prašičev in blagodejno uplivala na zboljšanje kupčije.

— Skladnina za tovarne pošiljke. Vseled odredbe vseh avstro ogerskih železnic se bode za tovore, za katere se voznina ne plača takoj ali najdlje v 24 urah po oddaji, zaračunjala tarifi primerna skladnina, kakor da bi se bilo blago vzprejelo na skladišče. Opozorjamo torej trgovce in obrtnike na to novo odredbo.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatlica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (18—11)

(Za gospodinje.) Mnogo si je moči prirediti pri obutalu, če kupujemo voščilo, ki je sestavljeno iz takih snovij, ki pri daljši uporabi ne postanejo kvarne usnju. Pri večini v trgovini se nahajajočih izdelkov se pokaže takoj, da postane usnje razpokano in potem razpada. Da ste v tej stvari sigurni, zahtevajte pri kupovanju voščila za čevlje izrecno **Fernolendt-ovo voščilo**, kateri izdelek ima to lastnost, brez da je treba k temu velikega napora, da lepo črno sveti in da postane usnje še veliko trpežnejše. Ta slavnoznani izdelek spravlja Dunajska trdka Stefana Fernolendta-a že od leta 1835 v mnogih deželah na popolno zadovoljnost p. n. kupovalcev v trgovino in ga je moči povsod dobiti.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

3. avgusta.

Pri **Malič:** Widl, Breindl, Kreidl, Pick, Duldner z Dunaja. — Dandobler, Mauler iz Badimpešte. — Sellner iz Prage. — Hutter, Plaminek iz Kočevja. — Cipriani, Kavčič iz Trsta. — Staudohar iz Gorice. — Ambrožič iz Celovca. — Maibusch, Rubin iz Brna. — Lovšin iz Ribnice. — Ogriček iz Ljubljane.

Pri **Slonu:** Weiss, Kostalek, Saweceny, Svetic z Dunaja. — Dubravč, Mediciner, Presnik iz Gradca. — Ambrosini, Rudan, Holz, Klasing iz Trsta. — Pucich iz Gorice. — Prinz iz Pulja. — Lengyel iz Velike Kaniže. — Taussig iz Linca.

Umrli so v Ljubljani:

1. avgusta: Jurij Kvas, dninar, 56 let, Hrenove ulice št. 15, jetika.
2. avgusta: Franc Janežič, delavčev sin, 8 mesecev, Florjanske ulice št. 15, ošpice. — Sofija Štrukel, delavka, 38 let, Kravja dolina št. 11, spridenje trebušnih organov. — Viktor Papež, paznikov sin, 4 mesece, Poljanski nasip št. 51, oslabljenje.
3. avgusta: Jurij Tkalič, kočijaž, 37 let, Kravja dolina št. 11, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. avg.	7. jutraj	738.4 mm.	15.2° C	brezv.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	738.2 mm.	22.2° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	739.2 mm.	16.2° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 17.9°, za 1.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4 avgusta t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.15	—	gld. 97.10
Srebrna renta	„ 96.70	—	„ 96.80
Zlata renta	„ 118.80	—	„ 118.80
4% kronska renta	„ 96.70	—	„ 96.65
Akcije narodne banke	„ 977.—	—	„ 980.—
Kreditne akcije	„ 337.25	—	„ 337.50
London	„ 125.05	—	„ 125.20
Napol	„ 9.89	—	„ 9.88 1/2
C. kr. cekini	„ 5.88	—	„ 5.88
Nemške marke	„ 61.10	—	„ 61.12 1/2
Italijanske lire	„ 45.50	—	„ —
Papirnat rubelj	„ 1.28	—	„ —

Dné 3. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ 25 „
Ogerska zlata renta 4%	127 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	122 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 30 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	254 „ — „

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc. Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Zürich, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.

„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—167)

Soproge

z malim premoženjem išče Slovenec, industrijalec in zemljedelec, živeč v kraljevini Srbiji, — Resne ponudbe, ako mogoče s fotografijo in s podrobnim popisom vseh okolištin, prosim, da se pošljejo kakor hitro mogoče **O. Feltrin-u, „Hôtel Belgrad“ v Negotinu, Srbija.** (800—2)

Najboljše voščilo sveta!

Fernolendt voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv.

tovarna utem. l. 1835 na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

— Povsod v zalogi. — (801-1)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

Fernolendt.

V Postojnski jami

priredi se

dné 15. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne

izredna veselica

z električno razsvetljavo

kakor o Binkoštih vsacega leta.

Vstopnina za osebo 1 gld. (802—1)

Otroci pod 10 leti so vstopnine prosti.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

Kranjsko društvo v varstvo lova.

Oni gg. člani društva, ki želé v spomladi 1894. l. po kranjskem društvu v varstvo lova biti obskrbljeni z

jarebicami

se prosijo, da svoja naročila najkasneje do konca avgusta meseca pošljejo pisмено na društvo v varstvo lova, ker je mogoče, da se ne bi na poznejšja naročila moglo več ozira jemati.

V Ljubljani, dné 2. avgusta 1893.

Kranjsko društvo v varstvo lova.